

Nepodpisani se dopis na diskaj. Pripremala se pisma tiskaju po 5 arđ svaki redak. Oglasi od 8 redanah stoje 60 kn. za svaki redak više 5 kn. ili u službu opetovanja i pogodbice sa upravom. Nosi se tijek poštamačem naputnicom (arđ. segao postale). Ime, prezime i mjesto poštu valja točno označiti.

Komu list nedodje na vrijeđe, onka to javi odgovorničtvu u otvoreno pismo, za koje se ne plaća poštarske, ako se izvana napiše: "Reklamacija".

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

Sloga rata male stvari, a neologa sve pokvarit. Nar. Pos.

Izbori izbornika (fiducijara).

Dne 16. t. m. započeli su u pojedinim izvanjskim ili kmetskim občinama Istre izbori izbornika, koji će birati dne 4. marta t. g. dvojicu zastupnika na carevinsko vijeće. Kako bješte već rečeno, biraju sve izvanjske občine Istre dva zastupnika, i to občine političkih kotara Lošinja, Voloskog i Pazine, jednoga zastupnika, a občine političkih kotara Kopra, Poreča i Pule drugoga zastupnika.

Od izbora izbornika zavisi i izbor zastupnika; radi toga je kod svega toga najvažniji čin izbor izbornika. Izaberu li naše izvanske občine, ili bar većina njih, naše fiducijare t. j. nuževaju naše krvi i našeg jezika, poštene stalne i nepodupljive, tad će ovi izabrati i naše kandidate za zastupnike. Nebude li tako, tada bi to za sve nas bila ne samo velika stramota, nego što je gore, i velika nesreća. Nu toga ne-mije, toga neće biti.

Prve občine, koje su stupile u izbornu borbu, jamče nam, da se u nadi nevaramo. Rodoljubne občine na kvanderskih otocih, koje su birale 16., 17. i 18. t. m. osvjetlale su si ponovno svoje čestito lice. Njima će se pridružiti bez dvojbe skoro sve občine političkih kotara Voloskog i Pazina. Za dobar uspjeh u tih trih kotarih jesmo posve stali. Ogramna većina tih kotara pokazati će i ovoga puta, da je njihova volja nepredobijljiva, njihova sila neslomljiva. One će ustati i sada jednodušno pod hrvatskom zastavom na obranu i zaštitu našegu jezika i naših narodnih svećinja. Protiv njima bi bi užaludan svaki boj, smještan svaki odpor. U njih su naši na-

rodnici protivnici za uticaj izgubili svaku nadu na najmanji uspjeh.

Nu ako je tomu tako u izbornih kotarih Istre, nemožemo još žalibotakovom stalnosti govoriti o izvanjskim občinama zapadne Istre. Tuj će biti odner veći, boj žešći, nu i pobjeda — ako Bug dade — sjajnija.

Naše občine u zapadnih kotarih počele se tekar buditi, jedva mičati. Dugo su stenjale pod nesmiljenom talijanskom upravom, koja je nastojala svim silama, da utice u zametku u našem pučanstvu svaku iskrnu na rodnoj duha, hrvatske sviesi. Ali to nije, hvala pruživosti i žilavosti našega puka, nije pošlo za rukom. Našna iskra tinjala je dugi i dugo u pepelu al pogasla posve nije. Imade već občina u zapadnoj Istri, koje su stresle sa sebe tudinski jaram i koje igraju danas kolo sa ostalimi svojimi hrvatskim i slovenskim sestrinama. U njih je vrenula iskra narodnosti na površje, pa podžiže i budi i susjedne, jošte pospale il mljohave druzice. Va tra rdečljublja i narodne sviesi širi se sve to više i u tom do sada zapuštenom i zanemarenom dielu naše mile Istre. Dokaz tomu nalazimo u izboru fiducijara u občini Višnjan. Neima dvojbe, da su tuj protivnici napeli sve sile i upotribili sva do puščena i nedopušćena sredstva, da nadvladaju naše kmetske birače, ali njim bijase loša sreća. Naš puk skočio na svoje junačke noge, te potukao, nakon dugotrajne i žestoke borbe, sjajno svoga protivnika. 147 hrvatskih birača porazio je 78 šarenjačko-krnjelskih protivnika, izbravši 7 sponjih ponajboljih občinara kao izbornike. Danas Višnjanci pokazali su put ostaloj braći na Porečini i Puljščini.

Stupirši prvi u tuh kotari u izbornu borbu, odnesuće prvi sjajnu pobjedu, na čemu njim naša iskrena hvala i čestitka:

Pobjeda u Višnjantu čvrst nam je zalog, da će se za njom povesti i većina drugih občin u zapadnoj Istri. Led je probijen u Višnjanu, sad ga treba svim silama sve to jače sive to da daje lomiti i razkapatiti. Sjajan uspjeh u toj občini neku osobu i ugrije i ostale birače Porečke i Puljščine. Za njimi povesti će se i naše stare tvrdjave na Koparsčini, koje su do sada uticaj visoko držale narodnu stavu. Sve će pako zajedno birati dne 4. marta svoga muža, narodnoga odabranika, poštenjaka od pete do glave, koji će pokazati svakom zgodom, da je vriđan i najvećeg naporu i najčešće borbe.

Birači na Porečini, Puljščini i Koparsčini, do kojih dodje naš glas prije nego li stupite u izbornu borbu, ugledajte se u ju načke Višnjance, sledite ih, osladite njihovu težku borbu, prionite uz njihovu sjajnu pobjedu!

raspravu rečeni predlog; al ga mi radi nje-gove važnosti ipak priobčujemo prilažuću uvedeno odgovarajući zakonski načrt: Predlog zastupnika dr. Vitezića i drugova tičući se oslobođenja od biljegovine, neposrednih pristojbi i pristožbenih ekvivalenta za zaklade i posvete spise u školske, dobročine i čovjekoljubive svrhe.

Obizrov na to, da se ustrojenjem zaklada i posveta u školske, dobročine i čovjekoljubive svrhe — kao bolnice, škole, biblioteke, stipendije itd. odlučno državni probitati promišlja, jer se zadać države umanjenjem jednog diela njezinih dužnosti, prilično olakšava;

obizrov na to, da mora uslijed toga država nastojati, da ustrojenje zaklada i posveta po mogućnosti podupire, nipošto pako, da njim zaprckice stavlja;

obizrov na to, da je počeo zakon o pristojbah od dne 13. decembra 1862. d. i. l. br. 89, napose pako ustanove T. P. 96 a i b te T. P. 106 B, e istoga zakona, polag kojeg su takove zaklade i posvete biljegovini i neposrednim pristojbam, kano i njihove nepokretne, pristojbenom ekvivalentu podržane, od velike zaprckice ustrojenju istih, stavlju podpisani sljedeći predlog:

Visoka kuća neka izvoli odobriti predloženje zakonsku osnovu, tičući se oslobođenja od biljegovine, neposrednih pristojbi i pristožbenih ekvivalenta za zaklade i posvete spise u školske, dobročine i čovjekoljubive svrhe.

S formalnog gledišta predlaže se, da se izvrši evi zakonsku osnovu odboru za pristojbe, da ga povići i o njemu izvesti.

Beč, 8. decembra 1890.

Dr. Vitezić. — Dr. Tonkli. — Dr. Bulat. — Gojan. — Sternbach. — Dr. Ferjančić. — Lupul. — Windisch-Grätz. — Vojuović. — Perić. — Dr. Klisic. — Dr. Masović. — Haječ. — Weissensteiner. — Dr. Ebenhoch. — Dr. Kathrein. — Dr. Rieger. — Kinsky. — Kolowrat. — Deym. — Morsey. — Pálffy. — Gasser. — Schueberg. — Nabergoj. — Spaur. — Styrcea. — Dr. Zotta. — Marin. — Pfeifer. — Klun. — Wratislav. — Dr. Špaček. — Dr. Zucker. — Dr. Wiedersperg. — Dr. Dostal. — Dr. Špilna. — Stejskal. — Suic.

evo i ulovio. Negdje po podne odpelje ga u grad na glavarstvo. Tamo ga zatvorili dva dana.

Ked je vratio u selo, dočeka ga sila djece, pa mu vikala i nazivala ga „Ješnik“, jer da je u zatvoru jeo ječmen i fazol.

U selu mu više ne bijaše obstanka. Čim se gdje pokasao, nisi čuo drugo, nego „ješnik! „ješnik!“

Pošto ga takodjer odtjerjali iz škole u drugo selo pasti orce. Ali tek sada! Sve je bilo njegovo. Kroške, šljive, jabuke, korun, mrlin, repa, ništa nije bilo pred njim sigurno. Odnesao više puta modra ledja, ali se badava. Krao je, pa kroz. —

Prodao nepoznatom čovjeku dve dobre ove mljekarice. Gospodar prijavio ga sudu, a on izmakne u goru. Tamo zaplesao hajdučko kolo, palio, ubijao, robin, da je bila Bogi plakati. Bio strah i tretpet krajnji u koj je pojavio. Više puta digao „randa“, da ga ulove, al on svakog puta znao izmeknuti pete. Dapače ubio nekoga žandare. Da ga laglje ulove, metnu mu na glavu tri stotine arđenih forsato. Nepotraje doga, a već ga imala pravica u svojim rukoh. Odsudili ga na vježala. Objesili ga. I pravo je! Glava za glavu.

Evo. Onaj mili i ljubezen „Mali popić“ poginuo je toli sramotnom smrći. A što mu bilo krivo? Igra. Da, igra ga doveo do vježala. To vani ipriopoviedih, kako se dogodilo, da i vi vašoj dječici priopovideate ne bi li se čuvali igre, zle igre, jer vele stari ljudi: Ne igraj, jer bi mogao zaigrati i dožnao, da je on pokratio škrabico, pa ga

PODLISTAK.

Mali popić.

Napisao Vinko Rubesa.

„Ne igraj, jer bi mogao zaigrati i dožnao.“ Nar. pos.

Izpod Treskavca raztrkalo se malo voce. U avnebiti, dvadeset kucu, puteguši na dnu cete, širotarila udovica ika sa troje sirotići. Prehranjuvala ih djevice da dana na dan, a to sve svojim krvavim žuljevi.

Kad maliji nješto ponarali, upiše ih ika u školu. Koliko veselje po malogu ika! Ta jedva je pričekao, kad će moći školu. Već prvu godinu daleku preškoočio drugove. Pa kako je ponosno stupio u ramenu! Als mila ti matične! Živjeti ga je pojeo od dragosti i miline! Žudio je baš ko onaj žandar što objećao volim proći.

U selu ga svatko rado iman. Pa kako nebi! Ta bio je dobar kao krušac, što jedo; a mio kao sladak san. Osobito volio mu gašpolju župnik. Načio je pristoljubiti kod sv. mize, a njemu to pristoljubiti kao staromu Jožetu. Zato ga cijelo selo nazivalo „Mali popić“. Dvorce kod mize, zaslužno si je po koji krajcari. Ika se pisanki i pera.

Bilo na novu godinu. Tog dana dobio je Ivica preko dvadeset novčića „dobre ruke“. Više nego ikoji dječak u selu. Tko stvariši od njega! Cielji božji dan cinkao i drobišem, pa su nebi bio zamolio da se samim gospodinom župnikom.

Jedva što pobjedova, odsaknuta u selo, sve zverjevaju onici novčići. Uz crkvu nanizalo se s-koće djece, ma kao slane ribe u posudi. Liepo pripičalo sanice, pa se surčali, kao gusterice u proljeću. Razgovarali se dečki, koliko je tko dobio, gdje je što dobio, tko ih je mettom otjerao, nakon dugotrajne i žestoke borbe, sjajno svoga protivnika. 147 hrvatskih birača porazio je 78 šarenjačko-krnjelskih protivnika, izbravši 7 sponjih ponajboljih občinara kao izbornike. Danas Višnjanci pokazali su put ostaloj braći na Porečini i Puljščini.

— Ivica! Dodji amo! zvao ga kovačev Tone. Bio to zamazan dječak, igrač pre vrsti.

— Što ćeš? upita Ivica, približiv mu se.

— Hoćeš igrati „Na stresat“? upita ga Tone.

— Neznamigrati, odvrati Ivica nehajno.

— Evo ovako: Orao! Dva novčića. Broj 3: e utio ga igtarac, bacajuć novce u vis. Idi, idi, dobit ćeš.

— Neidam, odluči se Ivica.

— Samo poskus. Jeden novčić nije mnogo, napastovao ga Jurečet Mika.

— Neka bude, odvrati Ivica, drhtavom vadeći rukom novčić iz řepa.

— Tako valja! Ta iwaš ih, sokolito ga Miko.

— Što je? upita Tone.

— Orao! reče Ivica, da si jedva čuo.

— jedan . . . dva . . . tri . . . počce brojiti Miko. Pa još neće da igra. Evo u trenu oka dobio si tri novčića. Hoćeš li sada igrati? upita ga Tone?

— Hoću, odvrati veselo Ivica.

Igrali su do večernjice. Ivici posluži řepa. Dobio je deset novčića.

— Što je? upita Tone.

javanrednu važnost. Tuj lete kola amo-
tamo kao za okladi; iz Vodnjana do Bar-
bana, do Filipova, na Marčani, do Karnice,
a preko nje ija do zabitina Ektija. Juž-
nici mjerje put od Barbana preko Prodola
na Pulu; u Marčani sagđa se to isto, a
u Filipovu i u Karnici drže vodnjanska
gospoda goste. Pa da bi bilo barem to
dosta; ali bi reč za porugu našega kralja,
sto, što su izmisili gospoda vodnjanska.
Na dan puta dodje u Karnicu tajnik ob-
činski iz Vodnjana, da utemeno pozove

delegata i drugo (valjda pouzdanu) dvojicu na većanje u Vodnjan, kako bi se uvela "peška" (ribolov) i uzdržala od ljudih od občine, namjesto da tujnjac osuda ribolovi. Kada bi se trazio o tom radilo, — i kada po sredini nebi bilo varke i latkavštine, na što nas sjecaju minuli izbori za pokrajinski sabor u Poreču, a Karničanu imadu razlog domisljati se one smotre, koju su doživili u Vodnjanu prilikom zadnjih izbora za Poreč — bacajući po ulicama sandljevine bigulone, začinjene tovarjim mesom, što su im je dala pripraviti vodnjački gospoda (ti veliki prijatelji, (oho!) neštega puka u vrieme izbora) to bi bila stvar veoma polubalna i svake preporuke vredna; ali tko da sada po ovu zimu i buri, koja nudio ūba, na ribolov niti misli, kada naša gospoda talijanska i njihove vjerne sluge imadu pane rukle drugog i važnijeg posla?!! Tomu izazvanoima izumru talijanske gospode dodalo se ja i to, da bi drugče, t. j. ako občina nebi uvela ribolov u svoje ruke, — naše more prešlo pod oblast pomorske vlade (ili: da bi guveran maritimo uzeo na se same more). Pa ne samo to, još i drugih stvari občine naši nespašeni načemu puku, naime med ostalim, da će r buduće občine manje plaćati za načelnika u Vodnjanu itd., smoako naš pak bude glosovan za talijanske predloženike. Koliko jo

istine u svoj toj priči, tako vam g. uređenice, nejamčimo, nego vam priobčejemo, što glas puka krije; a mislimo, da nismo na krivot putu,ako utezrdimo, da će ta priča biti upravo umjestna sada u ovom izbornom komešanju. Tá čemu nas oblikuju te vodnjanske priče sada po ovoj buri i rizmi, da ti se Bog smili? Onakova gospoda, kao što je g. T. Sottocorona i družina iz Vodnjana, mislimo da se nebi dali nu put, da nma posjetje u našem sironstvu, kad ih nebi težko stvribilo, i kada ih se nebi vrtila vrlo važna strav po glavi. Ali nasa puk niti neima razloga nikakva, da bira talijansku za svojo zastupnike. Čemu da se od njih nuda? Što su učinili Talijani na naš puk kroz veliki niz godina, nego da su doprinijeli, da naš puk će više i više moralno i materijalno propadati? Jesu li mu dali možda dobro ceste, ili sterne, ili zdrave škole; ili jesu možda što drugog opravili za dobro našega sironstva kmetja? Svega toga nisu učinili, nego u suprot držali sa ga u rubretu i u tminu neznanstva. A pa čemu da budu naši ljudi robovi talijanske gospode, kada mogu biti u svojim kraji zapovedani?

u svojoj kući gospodari? Žesto da izručuje naš puk sudbinu - roju u ruke svoga krvnega neprijatelja, za koga znače, da ga nepozna, i da mu kujuće samo u vremje kakih izborov? Ustite dakle ljudi božji to licemerno prijateljstvo talijanske stranke, te stupite u lastne noge i birajte vasega čovjeka zaustupnika, koj će se stalno trudovati dobrobit našega puka. Složite se da kupite vi Barbanici, Filipanci, Maranci, Karničari i Zekljani, svaki se u jedno kolo, pa svi kao jedan vježk birajte pouzdane, nesobične ljudje, oni će pak birati zastupnika vase krvi i zika; koji će za stalno u svoje sile ložiti na dobrobit svega našega puka u tri. Vremo je do izborov kratko, ali kod toga neimamo jošta nikakvoga cistoga pravca: ilo bi već doba, da se stogodi izvještava ljudi, da se čim prije predloži fiducijare, koji će pak imati glasovati za narodnoga kandidata. Na posao dakle rodoljubi, a onda blagosloviti vas trud za dobrobit našeg

Skin nodulinh

Talijanska sredstva za saštavljanje. Iz raznih strana Istrejavljaju nam prijatelji, da su naši Talijanšči izgubili srce i glavu. Kao mnogi bježi iz grada u selo, odavle

nao manutti vježbu iz grada u zemlji, pet u grad, to kao da je u njih ušao nečisti duh, neimaju nijgde mira ni pokole. Kano obično mole il pašu pred našinim buntići, a gdje to nepomaze, groze se i škriptu zubi kao da su pobunišili. Tajna pisma i brojzavke lete od mesta do mesta, a iz Bujah, gdje je predsjedništvo talijanskoga političkoga društva — mole neprjestane, da njima ušla bolić. Brojzavke glase mandate roba, a pedite paci- ch i a to neznači drugo, već da njima se salje novac, jer će jedino novcem kaken

Pesnica austrijskih biskupa. Uzadjuji
u primisno poslanicu, izdanu od svih
austrijskih nadbiskupa i biskupa na kato-
licke cijevne Austrije. Poslаница ta izdana
sada prigodom izbora za carinsko
čelo, te preporuča austrijskim narodom,
bjegu, kao zastupnika poštene i zna-
jene muževi u dobre katolike. Zaleći što
možemo već sada u cijelosti donjeti tu
članicu, preporučamo našemu svećenstvu
Istri, da ju pročita i protumači na
mu puku.

iz Pulske okolice. Izborni kretanje
zamahalo se je prilično i u ovom kotaru.
Uzveri se, da je odmah kako su bili raz-
vani izbori, doletio u Barban neki mladi
popodin, a obletio i u okolo Filipova sa
jednom rođakom, pak preporučio „papi-
ka negleda za par forinti. „Manco male“
vendar teško će se Barbantima odlu-
ći u policija. Izbori fiducijsara, kako čujem,
javili će se dne 25. i 26. febrara, a to
i 25. za občinu Pulu (okolica). Vodnjani
okolica), Savičeni, Bale, a dne 26. febrara
občino Kanfanar i Barbanu. Nego dok
nau vies stigne, imat ću te sjegur-
no viesti o tom. Prislično je ranimanje
izbore. Naša stranka padnula je dosta
sklamacija, jer, kako čujem, listine su u
likom neredu. Upozorujemo još naše
statiće, da kapitanati imaju po zakonu
pravo izpraviti izbornu listinu još pred
mesece 24 ure pred izborom. To je zna-
mo, osobito za one kraje, gdje su ili od
mara ili navlasi izpušteni naši ljudi i
tima, premda plaćaju dosta visok porez.

Na noge dakle, komu je do narodnoga
raza. Svi dodjite na birašće, svih učinite
oju dužnost, pak je naš dobitak stalan,
amnoto bi bilo, da okolica najvećega
kada Istre, t. j. Puls, nepredobije, kad
imo stalni, da će izravanski bitci porečkoga
koparskoga kotara izabrati narodne fidu-
cije.

Sa stoka Krka pišu nam 16. t. m. o
poruci fiducijara. Izbor fiducijara bio je
nas dne 16. t. mj. na Puntu, sutra
(utorak) bit će u Omišlju i u Vrbniku, a
tad u Baški i na Dubašnici. Od strane
političke oblasti priuštavat će izborima
Puntu, Vrbniku i Baški g. Šorli, poli-
tički povjerenik u Krku, a Dobrinju,
nišju i na Dubašnici, g. Prencij politički
imeset na kapetanatu = Lošinju. Kod
s u Dobrinju zašara na savjet kogod god
esara ili stanjara iz Krka kadak kojigod
jedinicu birać iz dvaju naših zapadnih
la u vrijeme izbora za carevinsko viće
pokrajinski sabor, jer nezna hoće li na
z ili iz voza; niti nezna ovđje potrova-
ranke, te nije ni ovoga puta ma ni jedan
čovjek svoga nosa priznato. Zato bižu
slogi i miru jednoglasno izabrani za
slučajne ali jedne občinare: Mavrovic Ivan
k. Frana iz Dobrinja; Kirićić Antun
čanov iz Sužana; Pavačić Anton pok.
Antuna iz Polja; Španjol Ivan pok. Ivana
Gostinjca; Justinić Ivan pok. Ivana iz
rasa; Čar Gašpar pok. Jurja iz Polja;
čićić Ivan pok. Mata iz Hlapce. — Kako
ovđje avi danas jednoglasno izabrani,
ko će u Krku svi dne 4. dojedug marča
dnuodnovo svoj glas dati za hrvatskog

andidata u carevinsko vijeće za ova pola
tre. Tako se nije nijedan protivnik po-
zao, to su mnogi "irači otili kući,
a nisu ni glasovali.

Gospodin Šorli, izpostavljeni povjeknik u Krku rado se s težac i u društvo ugovara hrvatski pomožući s slovenskim prijateljem. — Gospodina Prencija hvale no čestita činovnika i kažu, da ju takodjer dom Slovence iz Goričkoga; nu on samo nekoj kratku riječ ne pol utijenju ugovori slovenski, a sve ostalo onako, kako se ugovori na jugo-zapadu preko mora, u Toscani. I njegov neposredni poglavar bio je redje pred nekoliko mjeseci pa i žene žene i težac pozdravljao težanski, samo tijanski. Kad bi ih poslala na izbore ili uhođe u Romaniju ili Napolitansku, po imao želja, da pozdravljaju i abore hrvatski, ali bi se naučili ono što hrvatako pravo

U ostalom: Živio naš kandidat za
previnjako vječe! živili naši fiducijari!

Iz Cresa prije nam 17. t. m. Za našu
občinu obaviti će se izbor fiducijara dne
9. t. m. Creska vlastela paćati će se i
voga puta u te izbore, prema se oni vjih
firčiću, jer su oni gradski biraci. Izvanjski
biraci nebi se smeli dati više vratiti od
eske gospode, od šarenjsaka i talijanaca,
koji nas nepoznavaju nego u vreme izbora.
U ponedjeljak je bila občinska ejed-
stva, kojoj se je ispolio razpravljati

Zahtjevali smo, što su naši predri-

Značiteljni smo što su naši učenici novoga zaključili, pošto je u onoj koliko naukovni jezik od davnine hrvatski. Sustav je velik, koji uzmata preu mnogo.

Stan je vojnac, koj vježba pred po-
rijeteljem prija zegu sa slijepim ogleda-
vabom na svoje vrati borbe. Nebori se tu
ni puškom, ni sabljom, ni škakom, nego
s borii glasom. Gdje je više glasova oni
svoji biraju, tu je pobjeda, gde manje
glasova, tu je poraz. Oružje biraća do-
stoji uključeno.

akle glas. I kao što je vojnik doznao
stati svoje puške i sablju i drugo oružje
vojsko, tako je svaki birač dužan po-
javiti se donosi svoj glas na biraštama. Što
ga onomu vojniku, koji sebi došao u
vojsku i ukucavao je onaj birač, koji ne-
odje na biraštama. Prije nego li je zbijao
u svoju dužnost, nemije misliti nit da
ne njegovi prijatelji bez njega pobijediti.
Jes manje, da će neprijatelji predobediti
svaki birač nek dodje na biraštama i nek
da dade svoj glas, pak što Bog da i sreća
niznica. Dogodilo se je već više puta u
različitim občinama Istre, da su nazi ljudi
nednoga ili drugoga seća došli na biraštama,
a su svi dali avije glasove za naše ljudi.
Kao i ovaj ipak nisu bili izabrani. Zato je
da su oni učinili svoju dužnost, ali da
isu tako učinili birači drugih seća iste
občine, ili da nisu se birači svih občina
nedne te isto občine prije dogovorili, kuge
i muzevo izabirati za svoje skupno iz-
bornike. Kod ovih izbora je drugače, nego
da je bivalo u nekim občinama prijeasnijih go-
dina. Koliko je nam poznato, dogovorili
su se ljudi raznih seća u občinama, gdje
su hrvatski ili slovenski puč stanjuje za
skupne izbore, pak je stalno, da će
kako dodju svi birači za uje glasovati, po-
jedna vjernica biti. Na uoge dakle junac
i koliko Vas ima!

Dogodilo se je takoder, da su izbore

Dogodilo se je također, da na izbori učili su fiduciari celih občina glasovali za istoga kandidata i da ipak nije taj kandidat izabran bio. Tu je opet krivo to što bi bilo više i većih občina, kojih izbornici su glasovali za protivnoga kandidata. S toga je treba nastojati, da bude više občina, u kojih budu izbornici uasi posteni muži, da jih bude više nego i protivničkih. Ako uasi muži po sviljećim, u kojih se goruti hrvatski ili slovenski, učine svoju dužnost, onda će bitno izabran naš poslanik kako u istočnom tako i u zapadnom dielu Istre.

Na Vas je dakle birači, da bude po jedna naša, ne na jednom ni na drugom, nego na svih. Dodjite svi kao jedan, pouzdanjem u Boga bitati poštene izborne, iako se već dogovorili. Ne smete nekaj neostane kod kuće, ni jedan nek nenađe izgovora, nijedan nek nežalje, a jednu dnevnicu, gdje idje za čest i ko je narodnu; nijedan nek nemisli, da je potreban, nijedan nek se neboji neprimjerenosti prije nego se je s njim ogledao, i svaki nek učini svoju dužnost, nek odje na biračište, nek dade svoj glas, nek će onda biti pobjeda naša za fiducijske teme i za poslanstvo.

u manje, a da ovim putem javno nepozvalim naše vrle mladiće, koji se nisu ojali nikakve pogibelji, te stetno svladali pogibeljnju vatu. Nu ne samo ovaj put će svegda i u svakoj prigodi pokazatko su i naši mladići veoma uslužni, gdje je trebalo brže pomoći, negledajući, čeli poslu domaćini ili tadjincu.

članjatelj, mani će preuzeći na sebe, a
češki činovnik ili druga koja sposobna
osoba htjela dobiti koje od rečenih mjeesta,
neka se izvoli obratiti na naše uredništvo,
koje će njoj dati potrebite obaviesti.
Hrvatska učiteljica u Buzetu. U zad-

pojem smo broju dokazali kakva se godi kritika zašoj školskoj djeci u Buretu i u školici, koja imade toliko u jednom razdruđen, da se ne može govoriti o pravom nastavku. U najbolje volju i nastojanja gospodarstvenstva. Uzajamske djece jedra polovica koliko hrvatske, pak imadu tri učiteljske sile.

Sada reč je, da će se postaviti graniti na križica, nanesena Hrvatom, jer nem javljuju ni Kopra, da je c. k. kotarsko školsko više odnijelo poslati u Buzet pri vremenu hrvatska učiteljica. Ako ju i kane poslati samo "privremenog" mu je čvrsto nadamo, da će tamo ostati hrvatska učiteljica stalno.

Primorsko planinsko društvo izlazi će
jednom skupšćinu na Sušaku u petak dne

gajati skupštinu da bude u
20. februara o. g. u 6 sati po podne-
nu u društvenim prostorijama (Bacićeva palača,
desno u prizemlju) sa sljedećim dnevnim
redom: 1. Izvješće tajničkovo. 2. Izvješće
blagajničkovo. 3. Izbor nove uprave. 4.
Predložki. — Predsjednik: Hinko Bacić.
Tajnik: Ivan Kukac.

Iz Kastavčine pišu nam 11. r. uj.
Vi ste, g. u edinice, u zadnjem saborskom
zajedovanju interpellirali našu visoku vladu
glede nesreće naše škole u Zametu. Od
govorilo Vam se tako, da nije tobož kriv
ni Petar ni Pavao, što se rečena škola
neotvara, u ipak mora biti na nekum krvnja.
Obćinari se silno arde a i punim pravom
jer plažeju već davno po najputu poli-
čke oblasti stan za školu, a škola još
nije zatvorena. Tako se je postupalo sa
školom u Brezicih i sa ženskom u Klanici.
Podje li tako i napred, zad te Rukavčan-
i ili Perenici i susjedi još dugo čekati školu
ili učitelja.

Za sve ovo znade e. kr. kot. skolske
vijeće, al' mi neznamo protive li se više
namještenju učitelja na Voloskom ili u
Poreću.

Za mjesto občinskega geometra je Kastru da se molila trojica il. četrtorica. Među timi da je i neki Talijan. Mi upozorujemo naše čestito zastupstvo na one nesretni doba, kad je naša občina imala geometra Talijana, koji je otisao nedovršeni posao. Nezaboravite gospodo zastupnici, da u upravu u to vrijeme zavladali glasoviti „tabelari“. Kega kačka uji, da se kušće rice „haji“.

Historički oštara zime. Premda je ova zima izvanredno oštara, te jaka studenja vlađa gotovo po svoj Evropi, ne može se ipak uzeti, da je sedanača zima jedna od najostrije, o kojih nam pričaju povjesnički ljetopisi. Među najostrije zime spadaju

zima godine 400—401. kad su u Europu zamrzle rieke Rajna i Dunav i druge rieke, dapaće i crno more. Godinah 524. i 528. bila je zima tako silna, da je svatko mogao hrvati pice rukom. Mlinovi nisu smogli mleti, s toga je svet umiracle od gladi. Godine 761. pala je tako ogromna množina snega, da jo na nejkih mjestima nije moglo biti višak do 20 hrvata. Time je bilo svako obćenje prekinuto. U zimi 763. i 764. god. zamrzale su rieke u Francuzkoj i Njemackoj, a smrzo se je bilo i crno more sa Dardanelama. Lijed je namor bio debel tri deset metara, te su se u Carigradu rusili židovi, kad je led počeo raspucati. Godine 860. ležao je -nig šest mjeseci- na zemlji, te je Jadransko more bilo smrznuto. Godine 974. poginula je trećina pučanstva Francuzke, kako velebiti ljetopisci, od studeni, no to je moguće bilo samo u onom vicku, te se neda posmisli dati danasne prosvitljeno doba. Godine 1010—1011 zaokupila ju jedan dio Afričko takva zima, da se jo suruzila rieka Nil. Godine 1179. trajala je u Francuzkoj zima od 19. novembra do 1. maja God. 1210—1211. smrznute su rieke Pad i Rhoma. U Mljetićev vozazu se po smrznutom moru teški predmeti. God. 1234 smrznulo je vino u pivnicama, životinje smrznute su u stajah, dapaće i djeca i poljetlja. Godine 1322 pokrilo se je Balkansko more tako debelim ledom, da su se i Danske u Norvešku vozili na sačinjenim padovima. God. 1318 uništio je led sve mostove u Parizu. God. 1326. smrzo se je Sredozemno more. God. 1365. pokrivo je led rieku Rajnu kroz punih tri mjeseca; od zime i ljeta pogibalo je mnogo ljudi. Godine 1407.—1408. smrznute su sva jezera u Hrvatskoj.

Godine 1420. umirali su ljudi hrpićice od zime; vuci su došli u Pariz, da prožđira mrtvace, koji su ležali nepokonani po ulicama. Godine 1442. palo je u svajcarskoj teliko sniega, da su pojedina opesta bila posve zatrpana sniegom i ljudi

